

KORINTUSBELIEKHEZ ÍRT II. LEVÉL

- Kovács Péter -

A levél keletkezésének időpontja

A rendelkezésre álló bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy a levél megírásának legelfogadhatóbb becsült időpontja a Kr. u. 55-ös év.

Az 1 Kor 16,5-8-ból következik, hogy Pál az 1. Korinthusi levelet Efézből írta Pünkösöd előtt (tavasszal), valamint hogy a Korinthusiakhoz írt 2. levél később, de ugyan abban az évben, a tél beköszönte előtt keletkezett.

A 2Kor 2,13; 7,5 arra utal, hogy Pál a levelet Macedóniából írta, ahol Titusszal találkozott, aki megnyugtató híreket hozott neki (2Kor 1,16).

A levél keletkezésének oka

A 2Kor-t Pál az apostoli tekintélyének védelmében írta. A korinthusiak a szemére vetették, hogy megbízhatatlan, mivel a megígért látogatása elmaradt. Pál válasza: azért nem ment el hozzájuk, mert kímélni akarja őket (1,23-2,1).

De olyanfajta vélemények is voltak, amelyek Pál apostolságát kétségbe vonták. Pál védekezik a vádak ellen (1,12kk; 2,14kk; 2,1-7,4; 10-13): beszél apostoli tisztéről (2,14kk; 3,1kk; 4,1kk; 5,1kk; 6,1kk; 10,1kk), elhívásáról, a kapott isteni kijelentésekről (12,1kk).

Mindezekért a 2. Korinthusi a legszemélyesebb reánk maradt páli levél. Megtudjuk, hogy Pál soha semmit nem a maga személyének szemszögéből néz vagy értékkel, hanem mindig a rá bízott evangélium szemszögéből.

Emellett azonban fontos teológiai tanításokat is ad a gyülekezetnek a halál utáni életről (4,1kk; 5,1kk), a békéltetés szolgálatáról (5,20), Krisztus megismeréséről (5,11kk).

Fontosnak tartja újra, mélyebb teológiai alapvetéssel a korinthusiak szívére helyezni a jeruzsálemi gyülekezetnek szánt adományok kérdését. Ez a gyűjtés a jeruzsálemi zsidó gyülekezet és a korinthusi pogányokból alakult gyülekezet közötti összetartozás szép megnyilvánulása (8-9. fejezet). Csak ezután tér vissza újra az alapvető kérdésre, apostoli elhivatottságának kérdésére (10,1-12,8).

A levél vázlata

2.Kor: A Pál szolgálatáról szóló levél

1. Üdvözlés	1,1-2
2. Viselkedésének magyarázata	1,3-2,13
3. A szolgálat védelme	2,14-7,4
A szolgálat természete	2,14-3,18
A szolgálat komolysága	4,1-6
A szolgálat állhatatossága	4,7-15
A szolgálat kilátásai	4,16-5,10
A szolgálat szentesítése	5,11-19
A szolgálat példája	5,20-6,10
A szolgálattelvő kérése	6,11-7,4
4. A levél hatásáról	7,5-16
5. Az adakozás kegyelme	8,1-9,15
6. A személyes védelem	10,1-12,13
7. Előkészület a látogatásra	12,14-13,10
8. Záró üdvözlés	13,11-14

A levél tartalma

- Prológus (1,1–11),
- Majd Pál védekezése következik: megbocsát az ellene vétőknek;
- Macedóniai tapasztalatok (1,12–2. fejezet).
- Az apostoli tiszt magasztos volta és az apostolnak a korinthusiak iránt érzett szeretete (3–7. fejezetek).
- Adakozás a jeruzsálemi gyülekezet szegényeinek (8–9. fejezetek).
- Pál és ellenfelei; a harmadik látogatás bejelentése (10,1–13,10).
- Záró rész - utolsó figyelmeztetések, köszöntések, áldásmondás a gyülekezetre (13,11).

A 2Kor eredetisége nem vitatott, vitatott viszont a levél szerkezeti egységének kérdése.

Több kutató véleménye szerint az iratot egy későbbi személy szerkesztette egybe, az eredetileg önálló páli levelekből. Megoszlanak azonban a vélemények a tekintetben, hogy hány levél lett egybedolgozva, és hol vannak ezeknek a leveleknek a határai.

A 2Kor 10–13 a tudósok szerint a feltételezett, "könnyhullatással írott" levél (2Kor 2,4). Ebben a levélben veszi fel a harcot a gyülekezetbe benyomult álapostolokkal és a gyülekezetre gyakorolt hatásukkal szemben.

A levél magva a 11,1–12,11-ben olvasható "esztelen beszéd" (11,21), amelyben Pál keserű iróniával a maga erőtlenségének a fölényével dicsekedik, ami nem más, mint a keresztt megaláztatása.

2Kor 1–8. r. az ún. "kiengesztelődő" levél a tudósok feltételezése szerint. Ebben az apostol áttekinti a gyülekezethez fűződő kapcsolatát (2Kor 1,12-2,4; 7,5–16), az apostoli tiszt alapvető apológiáját adja (2Kor 2,14–7,4), majd előkészíti az adománygyűjtést (8,1–24). Több kutató szerint ez a rész is önálló levél volt (2Kor 2,14–7,4).

A 2Kor 9 a kutatók szerint az ún. "kollekta-levél", amely a gyűjtésre vonatkozóan ad teológiai alapvetést és gyakorlati útmutatásokat.

Összefoglalás

A 2Kor feltételezhetően különböző páli levelek egybeszerkesztésével állt elő. Ezt az állítást azonban rendkívül nehéz volna hitelt érdemlően bizonyítani.

A különböző hangvételű részek váltakozása sokféle módon magyarázhatók (levélírás közben újabb nyugtalanító hírek érkezése, diktálási szünet stb.).

A 2Kor 1–8 és 10–13 közé beékelődött "kollekta-levél" valóban megtöri ugyan a levél szerkezetét, ez azonban gyakori eset a páli levelekben.

Ugyanez az a-b-a séma megvan az 1Kor 13-ban is, amikor egy téma (a) egy exkurzus(a tárgytól eltérő téma) után (b) újra tárgyalásra kerül (a).

Aktuális üzenet

A paráznaság igei kezelése, Pál apostol alapján

Érdeemes megvizsgálni azt, hogy Pál apostol hogyan kezelte a gyakorlatban a korinthusi gyülekezetben belüli erkölcstelenség és paráznaság kérdését:

Bevezető

Általában a korinthusi gyülekezetet szokták felhozni példaként a liberális teológusok, és a modern kegyelem tanítás hírvivői, hogy a liberális, erkölcstelen eszméiket terjesszék. Arra hivatkoznak, hogy az Ige szenteknek, és Isten gyülekezetének nevezi őket, pedig nyilvánvaló paráznaság volt közöttük, és közben működtek a Szent Szellem ajándékai is. Ez nem történhetne meg szerintük, ha valami rossz lenne.

Mit mond az Ige ezzel kapcsolatban, valóban így van, van talán mégsem? Hogyan kezelte Pál apostol a korinthusi gyülekezetet, és a paráznaságot? Ezt fogjuk megnézni az alábbiakban, mint nyilvánvalóan követendő példát!

A korinthusi gyülekezet helyzete

1Kor. 1,1-2

Pál, Krisztus Jézusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szószthenész, a testvér, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, azoknak, akiket ő elhívott és saját népévé tett; mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, az ő Uruk és a mi Urunk nevét bárhol segítségül hívják:

Helyzet: minden hívőnek van egy dicsőséges helyzete, mit jelent ez? Azt, hogy szellemben, a Krisztusban a hívő ültetett e Mennyekben az Atya jobbára, megigazult hit által, és szent, azaz elkülönített lett Isten számára. Ez az igazság az Ige alapján!

Állapot: és minden hívőnek és gyülekezetnek van egy állapota is, ami a látható megjelenése, a gyakorlati megnyilvánulása ebben a világban, ahogy él, mozog, gondolkodik, beszél, és cselekszik.

Fontos! Hit által tudjuk a helyzetünket és az állapotunkat szinkronba hozni, vagyis a szellemi állapotunknak, és a gyakorlati hívő életünknek minél inkább összhangba kell kerülnie!

Ha nincs eltérés, az egy optimális és áldott állapot, semmi nem áll Isten és ember közé ilyenkor, Isten bármit meg tud cselekedni, ilyen volt például az apostolok élete.

Ha kicsi az eltérés, akkor csak az Úrral való felhőtlen kapcsolatunkat és örömünket árnyékolja be, és rontja meg a bűn, de a helyzetünk állandó.

De ha túl nagy a különbség, és tartósan, életmódszerűen bűnben él valaki, akkor már a helyzetére is kihatással lesz, és elveszítheti a fiúi státuszát és az üdvösségét az ilyen ember! Ezért nem érdemes kockáztatni, és azt nézni, hogy meddig mehetek el, hanem érdemes teljes szívből követni Istent!

Hivatkozási alap

Hivatkozás: rögtön az elején erre az ígére szoktak hivatkozni a liberálisok, hogy lám, Pál apostol Isten gyülekezetének nevezi a közösséget, és megszentelteknek a közösség tagjait, pedig nyilvánvaló bűnök voltak bennük.

Egyfelől nincs tökéletes gyülekezet, attól még egy közösség Isten gyülekezete, hogy mindenféle bűnök felbukkannak benne.

A kérdés nem az, hogy, most Isten gyülekezete-e egy közösség, hanem az, hogy ha így folytatja továbbra is, akkor pár év múlva is az lesz-e, vagy csak egy vallásos, emberi alapokon álló társaság?

Illetve nem az a kérdés, hogy a hívőket szenteknek nevezi-e az Ige, vagy nem, hanem az, hogy meg tudnak-e maradni az Úrban, és évek múlva is hívők és szentek lesznek-e még, vagy nem?

Örök biztonság elve

Az Ige alapján tarthatatlan álláspont az örök biztonság elve, számtalan ige szól arról, hogy akik nyilvánvaló bűnben élnek, azok nem fogják örökölni Isten Országát. Csak egyetlen egyet említünk most meg:

Eféz. 5,5-6

Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira.

Paráznák: a tisztátalanok, és bálványimádók sorsa nem kompatibilis a mennyyel, hanem sokkal inkább a pokollal, vagyis akik szexuális és pénzügyi területen nem Isten szerint élnek, hanem az ördög szerinti életmódot folytatnak, azok el fognak kárhozni, erre figyelmeztet az Ige!

Óriási különbség: nem kárhozat, hanem figyelmeztet Isten, hogy mindenki meg tudjon térni, és senki el ne vesszen! Senkit nem kárhoztatunk mi sem, hanem felhívjuk a figyelmét, hogy el fog veszni, ha nem tér meg, és nem változtat az istentelen életmódján!

Megcsalattatás: ha valaki úgy gondolja, hogy de igen, a parázna életmódot folytató ember is üdvözülni fog, az Istennek mond ellent, és hitetés alatt van már, és Isten ítélete fog rájönni!

Állapota

1Kor. 5,1

Mindenfelé az a hír járja, hogy paráznaság van közöttetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sem fordul elő; hogy tudniillik valaki apjának feleségével él.

Állapot: a korinthusi gyülekezet állapota a kezdeteknél nagyban eltért az Isten szerint normától, hangsúlyozom, hogy a kezdeteknél! Nem ez volt az elfogadott keresztény norma, ez abszolút nem egyezett Isten akaratával! Általánosságban paráznaság volt a gyülekezetben!

Extrém eset: még olyan is előfordult, hogy valaki az apjának feleségével élt, vagyis a mostohaanyjával. Ez elég gáz! A kérdés nem az, hogy ez megtörtént-e, hanem az, hogy Pál apostol, az Isten embere mit tett ebben a helyzetben? Nyugodtan engedte, hogy majd a Szentlélek elvezeti őket minden igazságra? Hagyta, hiszen ez nem probléma, mindent szabad a hívőnek? Majd meglátjuk, mit tett!

Paráznaság oka: Korinthus egy fontos kikötőváros volt, és a tengerészek számára szép számmal jelen voltak a prostituáltak. Ez a közeg kihatott az átlagemberekre is, és abszolút egy parázna, istentelen várossá vált Korinthus. Ez a parázna szellem nyilván hatással volt a formálódó keresztény gyülekezetre is, ami nem tudta kivonni magát a hatása alól, hanem beszivárgott a közösségbe is, és megnyilvánult különféle bűnökben. Tehát a korinthusi gyülekezet szellemi állapota nagyban eltért a szellemi helyzetétől.

Egy ideig! Isten mindig ad időt a megtérésre, Ő nem kárhozat, hanem javunkra fenyít, hogy az istentelennel együtt el ne vesszünk, hanem üdvösséget nyerjünk! Ő nem akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem, hogy mindenki megtérjen, s az igazság ismeretére eljusson!

Ajándék és gyümölcs

1Kor. 14,12

Ezért ti is, mivel rajongtok a lelki ajándékokért, arra igyekeztetek, hogy gazdagodásotok a gyülekezet építését szolgálja.

Korinthusi gyülekezetben: a hívők rajongtak a Szent Szellem ajándékaiért, és hit által működtek is a Szent Szellem ajándékai, a prófétálás, nyelvek nemei és magyarázata, a csodatevő erők, gyógyítások, hit ajándéka, az ismeret beszéde, a bölcsesség beszéde és a szellemek megkülönböztetése.

Hogy lehet ez, hiszen közben komoly bűnök léptek fel? Úgy, hogy Isten ajándékai visszavonhatatlanok, Ő nem veszi vissza az ajándékát, még ha vissza is élnek vele egyesek! Az ajándékot oda szokás adni, és nem szokás visszakérni!

Megtévesztés: a korinthusi hívőket is megtévesztette ez, mert ember szerint okoskodtak, hogy ha működik a Szent Szellem, akkor nincs nagy baj, ezért fuvalkodtak fel! Ez tévedés, mert működhetnek az ajándékok Isten nélkül is, úgy, hogy az ember már komoly bajba került a bűnei miatt, szélsőséges esetben akár az üdvösség birtoklása nélkül is!

Gyümölcs: a fákat nem az ajándékaik, hanem a gyümölcsaik szerint ismerjük meg, jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt, és fordítva. A rossz fa pedig ki lesz vágva, és tűzre lesz vetve előbb-utóbb!

Ezért mondhatjuk, hogy az ajándékok működése nem üdvösség kérdése, de a gyümölcsstermés igen!

A paráznaság igei kezelése

1 Kor. 2,2-5

Ti pedig felfuvalkodtatok ahelyett, hogy inkább megszorodtatok volna, és eltávolítottátok volna közületek azt, aki ilyen dolgot cselekedett. Mert én, aki testben távol vagyok, de lélekben jelen, mint jelenlevő már ítéltém afelett, aki így cselekedett. Úgy ítéltém, hogy miután az Úr Jézus nevében összegyűltünk, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus hatalmával, átadjuk az ilyet a Sátánnak, teste pusztulására, hogy lelke üdvözüljön az Úrnak ama napján.

Tehát mit tett Pál apostol? Hogyan kezelte ezt a kényes helyzetet, vajon megtűrte a paráznaságot a gyülekezet falain belül, vagy nem? Ez itt a kérdés!

Szomorúság: Pál szerint ilyenkor a hívőknek nem felfuvalkodniuk kellene, hanem inkább megszorodniuk a nyilvánvaló bűnök miatt! A világ szerinti szomorúság halált nemz, de az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre! Ez óriási különbség, élet és halál van még a szomorúság forrása tekintetében is! Ha Isten a forrása, akkor élet következik belőle, ha az ördög a forrása, akkor halál fog következni belőle!

Átadjuk a sátánnak

Első olvasatra kiveri a biztosítékot az ilyen beszéd, mi az, hogy valakit átadnak a sátánnak?! Fontos, hogy ezt vezetők tehetik meg, és a Szent Szellem vezetése alapján kell, hogy történjen, nem emberi indulatok alapján!

Cél még mindig nem az ítélet és büntetés, hanem a megtartás! Az ember teste ebben a fenyegetésben lehet, hogy elpusztul, betegségben, csapásban vagy balesetben stb., de a szelleme üdvözülni fog, és ez a lényeg! Miért? Azért, mert így még nem válik teljessé a bűn az életében, ami örök szellemi halált hozna be az életébe! Tehát Pál apostol nem hagyta annyiban a paráznaságot, hanem keményen és határozottan kezelte ezeket a bűnöket! Ezért tarthatatlan az az álláspont, hogy nem szabad szólni annak a testvérnek, aki parázna, majd a Szentlélek szól neki. A probléma az, hogy aki paráznaságban van, arra egy szellemi homály jön, és nem fogja meghallani a Szentlélek szavát, kívülről kell iránymutatást kapnia!

Kapcsolat paráznákkal

1Kor. 5,9-11

Levelemben már megírtam nektek, hogy nem szabad kapcsolatot tartani paráznákkal. De nem általában e világ paráznáival vagy nyereszkedőivel, harácsolóival vagy bálványimádóival, hiszen akkor ki kellene mennetek a világból. Most tehát azt írom nektek, hogy ne éljetez közösségben azzal, akit bár testvérnek neveznek, de parázna vagy nyereszkedő, bálványimádó vagy rágalmazó, részeges vagy harácsoló. Az ilyennel még együtt se egyetek.

Hitetlenekkel szabad kapcsolatot tartani, akkor is, ha paráznák, hiszen akkor ki kellene mennünk a világból, mert mindenhol parázna hitetlen emberek vannak!

Másfelől hogyan térnek meg, ha nem vagyunk velük valamilyen kapcsolatban, és hirdetjük nekik a Krisztust? Harmadsorban nekik egyébként sem a paráznaság a fő gondjuk, hanem a hitetlenség, az, hogy nem hisznek Jézusban, minden további bűnük és gondjuk csak ebből fakad! Hívókkal nem szabad kapcsolatot tartani, ha paráznák, mert ők tudják, hogy mi az Isten akarata ebben a témakörben, még sem cselekszik! Az ilyennel még együtt se egyetek, vagyis ne legyetek közösségben!

Gyülekezet: egy türelmi idő után vagy ki kell zárni az olyan testvért, aki nem akar megtérni a paráznaság bűnéből, vagy egyértelműen kommunikálni kell, hogy járhat ugyan gyülekezetbe, de nem tekintjük testvérnek, hanem hitetlennek!

2Kor. 12,20-21

Mert félek, hogy amikor megérkezem, nem olyanoknak talállak titeket, mint szeretnék, és ti is olyannak találtok engem, amilyenek nem szeretnétek. Félek, hogy viszálykodás, irigység, harag, önzés, rágalmozás, vádaskodás, felfuvalkodás, pártoskodás lesz közöttetek, úgyhogy amikor odamegyek, ismét megaláz engem az én Istenem nálatok, és megsíratok sokakat azok közül, akik korábban vétkeztek, és nem tértek meg abból a tisztátalanságból, paráznaságból és kicsapongásból, amelyet elkövettek.

A test cselekedetei: viszálykodás, rágalmozás, irigység, harag, önzés, vádaskodás, felfuvalkodás, pártoskodás, tisztátalanság, paráznaság, kicsapongás. Akik ilyeneket cselekednek életmódszerűen, és nem térnek meg belőle, azok nem fogják örökölni Isten Országát!

Ego: sok hívőt a nagy egoja, önzése, énje fogja szó szerint a sírba vinni, mert nem akarják azt letenni, mindig mindennek úgy kell történnie, ahogy ők elképzelték, pedig a kereszténység lényege ennek éppen az ellentéte: ne az én akaratom legyen meg, hanem az Istené!

Meg nem tértek: akik nem voltak hajlandók arra, hogy Pál apostol felszólítására megtérjenek a paráznaságból, kicsapongásból és bálványimádásból, azokat ő meg fogja siratni, vagyis sírni fog felettük az elkárhozásuk miatt! Aki megkeményíti a szívét, és nem akar megtérni, az el fog kárhozni, még ha hívő is volt azelőtt!

Tehát látjuk, hogy Pál apostol hívőknek tartotta a korinthusi gyülekezet tagjait, de határozottan intette őket, felszólított őket megtérésre, mert tudta, hogy ha ez így folytatódik tovább, akkor el fogják veszíteni az üdvösségüket is!

A megtért hívő iránti viselkedés

2 Kor. 7,8-10

Hát ha megszorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom, noha bántam; mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig is, megszorított titeket. Most örülök, nem azért, hogy megszorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg. Mert Isten szerint szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok. Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez.

Megtérésre szomorodtatok meg: Pál apostol is harcolt magában, lehet, hogy túl kemény voltam, nem kellett volna ilyen radikálisan fellépni, stb. De utóbb belátta, hogy ez Istentől volt, ezt így kellett csinálnia, mert ebből származott az Isten szerinti megszorodás, bűnbánat és megtérés!

Humanizmus: nem lehet szólni, pláne nem határozottan, csak finoman, meg ne bántódjon a testvér. De ha valakit a szakadék elől akarunk elrángatni, akkor nem finomkodunk, hanem teljes erővel harcolunk ellene. Ha a gyerek a konnektorba nyúlkal, akkor nem finomkodunk, hogy kicsim, talán esetleg játszhatnál mással is, hanem határozottan elrángatjuk onnan!

2 Kor. 2,5-8

Ha pedig valaki megszorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, Elég az ilyennek a többség részéről való ilyen megbüntetése: Annyira, hogy éppen ellenkezőleg ti inkább bocsássatok meg neki és vigasztaljátok, hogy valamiképpen a felettébb való bánat meg ne eméssze az ilyen. Azért kérek titeket, hogy tanúsítsatok iránta szeretetet.

Aki megtér és Isten szerint szomorodik meg a bűnei miatt, és bűnbánatra jut, azt nem kell kárhozatni, kioktatni, elítélni, hanem ellenkezőleg! Bocsássunk meg neki mi is, és vigasztaljuk meg, hogy a túl nagy szomorúság meg ne eméssze, nehogy önvádlásba, önkárhoztatásba, depresszióba süllyedjen, amikor pedig már megtért! Tanúsítsunk iránta szeretetet!

Gyakran, akik már megtértek a bűneikből, hagyják, hogy az ördög kárhoztassa őket, ugyanakkor a nyilvánvaló bűnökben élők pedig élnek, mint Marci hevesen, nem zavartatják magukat, a legkisebb lelkiismeret furdalásuk sincsen. Ez gáz!

A házasság védelem a paráznaság ellen

1 Kor. 7,2

De a paráznaság miatt minden férfiúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje.

Isten tanácsa: a hívők éljenek az Isten által adott ajándékkal, a házasság intézményével, hogy jól legyen dolguk. Kimondottan fontos ez a paráznaság miatt, mert a házasság védelem a paráznaság ellen.

Házasság: két különböző nemű ember egy életre szóló kölcsönös elkötelezettsége, szövetsége. Tehát férfi és nő között jön létre, ezért mondja az ige, hogy minden férfinak tulajdon felesége legyen, és minden nőnek tulajdon férje.

Azonos nemű emberek szövetsége nem házasság, hanem elkötelezettség a bűnre!

1 Kor. 7,8-9

Mondom pedig a nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nekik, ha úgy maradhatnak, mint én is. De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasságban éljenek: mert jobb házasságban élni, mint égni.

Tanács: akinek nincsen házastársa, ne keseredjen el, az Ige szerint jó, ha házastárs nélkül maradnak. Miért? Mert a házasok a társukra gondolnak, miként kedveskedhetnek a feleségüknek vagy férjüknek, az egyedülállók pedig azzal törődnek, hogyan kedveskedhessenek az Úrnak! Optimális esetben ez a helyzet, a gyakorlatban sajnos nem, hanem gyakran elkeserednek az egyedülállók.

Jobb házasságban élni, mint égni: ha magukat meg nem tartóztathatják, akkor jobb házasságban élni, mint a parázna szenvedélyek tüzeiben égni. Megtérés nélkül a parázna szenvedélyek tüze a pokol tüzeiben fog tovább égni!

Befejező intés

1 Kor. 6,12-20

Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de én nem adatom valakinek hatalma alá. Az eledelek a hasnak és a has az eledeleknek rendeltetett. Az Isten pedig mind ezt, mind amazokat eltörli. A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek. Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő hatalma által. Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai? Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá teyem? Távol legyen. Avagy nem tudjátok-é, hogy a ki a paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté. A ki pedig az Úrral egyesül, egy lélek ő vele. Kerüljétek a paráznaságot. Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de a ki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi.

Minden szabad, de nem minden használ, vigyázni kell, hogy a szabadságunk ne legyen a bűnnek a palástja, nehogy valamilyen bűnnek, vagy a mögötte álló démonnak a hatalma alá kerüljünk!

Testünk a Szent Szellem temploma, aki megrontja ezt a templomot, megrontja azt az Isten! A testünk a Krisztus tagja, Úr számára rendeltetett, nem a paráznaság számára!

Testünk Krisztushoz tartozik, nem szakíthatjuk el a Krisztustól, hogy paráznának a tagjává teyünk, hiszen aki az Úrral egyesül, egy szellem Ővele, de aki paráznával egyesül, egy test ővele, lesznek ketten egy testté.

Kerüljétek a paráznaságot!

Saját teste ellen vétkezik aki paráználkodik, vagyis házasságon kívüli szexuális kapcsolatba bonyolódik, ezért minden egyéb bűntől különbözik a paráznaság, és minden egyéb bűntől több felszólítás érkezik a hívőhöz, hogy ettől a bűntől óvja meg az életét!

Szintek: gondolatban, tekintettel, beszédben, cselekedetben, szokásokban.

Egy ilyen bűn az ember szellemi életében sok-sok évi építkezést le tud rombolni, ezért egész egyszerűen nem éri meg az a kis öröm, amit tud okozni a bűn ideig-óráig tartó csábítása.

Legyetek józanok, ne dőljétek be a tulajdon kívánságaitoknak, a hitetlenek emberek beszédeinek, a korszellem diktálta trendeknek, az ördög hazugságainak, és a démonok csábításának, mert ezek csak rosszra csábítanak, hanem tudatosan álljatok ellene nekik, mint akik tudják, hogy van maradandó városunk a Mennyekben!

Higgyétek el, megéri kikerülni a romlottságot, ami ebben a világban van, megéri elszenvetni a gúnyolódásokat, megéri önmegtartóztató életet élni, mert ennek az istenfélelemnek nagy jutalma van!

Kívánom, hogy mindnyájan fogyatkozások nélkül találtassunk, amikor eljön az Úr, és teljes jutalmat vehessünk, örökölve az Országot, és meglátva az Urat!